

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema CXXVI.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

THEMA CXXVI.

Syr. 4 1. circa finem.

*Ne timeas mortem, cogita à Domino sic ordinatum,
&c.*

DISPOSITIO.

Inter omnia huius mundi mala, mors est omnium terribilissimum. Et metus quoque mortis ipsa morte maior. Horret mortem ipse filius Dei, Match. 26. v. 39. Et Petro dicitur, Ducet te alius, *quonon vis* Joh. ...

Interim tamen semper suum ius exercet mors, in omnes. Consilium igitur suppeditat hoc loco Sapiens, Mortem non esse timendam vltra. At consilium bonum non est, si non sint qui obtemperent. Itaque videndum, quibus rationibus motus hoc persuadeat. Vt autem omnem istam rem rectius intelligamus: i. dicemus, quare mors omnibus formidabilis sit.

2. Audiemus rationes Syracidis, quare mortem non debemus exhorrescere.

I. Pars.

Naturaliter omnia viuencia horrent mortem. Quia vitam amant. *Kein Wärmlein so klein / es brämmer sich / so mag darauß irren.*

1. Ita etiam homines maxime vitam amant, quia DEVS ad vitam æternam condidit hominem, non ad mortem, Sap 2 v. 23.

2. Mors non bona est per se, sed mala. Quia à Diabolo introducta, Sap. 1. v. 13. & 2. v. 24. Malum enim quicquid à Diabolo est

2. Mors est pœna. Et quidem peccati pœna grauissima. Ideo non mirum, quod formidabilis. Pœna enim metuenda omnibus, Psal 90. v. 7. Ira Dei.

4. Et quia pœna dolorem affert maximum. Soluit, diuellit & separat, coniunctissimos amicos, animam & corpus, & cæteros quoque, coniuges, parentes, &c. Non

Cc 3 dolor

dolor est maior quam cum violentia mortis unanimi soluit corda ligata fide.

Ideo mortem haud immerito omnes exhorrescunt: estque illa amara omnibus sua natura.

Decipiunt seiplos nonnulli audaculi, qui se mortem plane nihil extimescere garrunt. Dulce bellum inexpertis. *Wissen noch nicht wie sterben thut.* Nisi enim aliter instructi sint ex verbo Dei, sua temeritate non poterunt mortis horrores vincere.

At verbum Dei instructissimum Pharmacopoleon, talia nobis profert antidota, quæ contra timorem & metum mortis faciunt. Illa iam audiemus.

II. Pars.

Rationes, cur mors non formidabilis esse debeat, adducit, quibus multa admodum occulte insinuare vult. Vbi primo omnium notandum, quod tantum decipiorum morte loquatur. Nam in pii merito exhorrescunt mortem quia post mortem incipiunt sentire tormenta. At de piis alia est ratio. Habent enim remedia contra horrores illos mortis efficacissima.

I. Ratio hæc est quæ vel sola, insignia contra illum metum mortis continent antidota & remedia Memento à Deo sic esse *ordinatum*. Probe notanda hæc verba: quia plura voluit insinuare sapiens, quam videntur hæc verba præ se ferre.

Nullam hic mentionem facit peccati & supplicii, quod sequitur peccatum Rom 6. v. 23.

Non ait: *Ihr habt's wol beschuldet. Ist der Sünden straff't.* Hoc enim nihil consolationis adfert.

1. At *ordinatum* sic, inquit, à Domino. Quasi diceret: Mortem non creavit nec fecit Dominus, Sap. 1. v. 13. & 2. v. 24. sed ordinavit ad finem meliorem, postquam à Diabolo fuit inuecta. Quomodo ordinavit? Vt quidem moriantur pii etiam, morte prima, hoc est, corporaliter, sed non morte secunda, Ap. 21. vers. 8. id est, in æternum. Das

Das hat der Teuffel nicht so gemeynt gehabt: sed voluit æterna morte perdere omnes homines. Deus autem sic ordinavit, vt moriantur quidem corporaliter, sed non in æternum.

2. Et hoc clarius patet ex eo, quod additur, hoc ordinatum à Deo super *carnem*. Sicut expresse in Græco est, hoc est iudicium *carni tuæ à Domino*.

Non, inquit, super hominem sic ordinatum, vt pœnas luat, sed tantum caro mori debet. Quod insinuare vult, animam nec interire nec damnari, sed à Deo recipi, licet caro moriatur.

3. Id vero Christus effecit, ne anima cum corpore perpetua morte pereat. Is enim mortuus pro peccatis, ad iustitiam resurrexit, Rom. 4 in fine Hinc factum, vt mors credentibus sit somnus & quies. Ioan. 11. Apoc. 14. Anima autem illorum sit in manu Dei, sine tormentis, Sap. 3. v. 1. Nec venient in iudicium, Joan. 5. v. 24. imo ne quidem videbunt aut gustabunt mortem, Joan. 8. v. 51. & 52. *Weil nun Gott ein solche seine Verordnung gethan / quæ nec animæ nec corpori damnosa est, merito non horremus vltra mortem.*

II. Et tanto quidem minus: quod nihil nobis accidit noui. Hæc enim via *carnis vniuersæ*, vt Jos. 23. v. 14. & 1. Reg. 2. v. 2. patet. Idq; explicat latius: *tam eorum qui ante nos fuerunt, quam eorum qui post nos futuri sunt.* Si ordinavit Deus, vt tot pij Patriarchæ, Reges, Prophetæ sunt pie defuncti. *So soltu nichts besonders begehren / etc.*

III. Occurrit etiam obiectioni. Dicunt multi, scio mihi esse moriendum, nec cupio mihi parci. At post aliquot annos demum moriar: *Es ist jetzt noch zu baldt.* Contra: voluntas Dei est, vt iam, hoc loco, hoc tempore, &c. moriaris. Quid igitur renuis? Voluntati Domini non resistere potes: ita nec debes. *Es muß ein mal sein.* Ideoque nil refert, quo tempore moriaris Si mille annis viuas, tamen moriendum. Et quia moriendum semel, non disputandum, quamdiu vixeris. Illa enim questio plane

est superuacanea. Quia enim voluntas Dei semper optima est; certe iam bonum & commodum erit mori. *Zechejebesser. Sohaltu es uerwunden.*

Vt huius loci per se manifestus est. Licet enim sua natura mors sit formidabilis: possunt tamen ex scripturis talia remedia adhiberi, vt cesset metus mortis. *Wie manden Kinder Urgency fur soderen eingibt.* Et possunt his plura addi argumenta: De praesentia Dei in morte *Psal 23. v. 4. Rom. 8. v. 16.*

De certa spe resurrectionis, *1. Cor. 15.*

De corporis glorificatione, *Ibid v 42. & Phil. 3. v. 21.*

De vitæ aeternæ gloria, *Psalm. 16. in fine, 1. Corinth. 1. v. 9.*
Et cætera.

F I N I S.

T H E M A CXXVII.

Syr. 42. v. 15. & 16.

De bona fama: seu bono nomine.

D I S P O S I T I O.

Vide supra, prima Promptuarii parte, pag. 54. ex hoc loco & *Prover. 22. v. 1.* extractam Dispositionem.

Quod attrem tibi est fama bona, hoc est Syracidi nomen bonum

Et potest eadem hic esse quæ ibi Propositio.

1. Quid sit: nomen bonum

2. Quanti illud æstimandum.

3. Quomodo acquiratur, conseruetur vel admittatur.

I. Pars.

Nomen hoc loco non significat vel proprium illud, quod in Baptismo accepimus nomen, vel cognomen: sed significat aliorum & bonorum (nam à bonis tantum laudari laus: improborum iudicia non curanda) virorum iudicium & sermonem de nobis. Multi non curant, quocumq; vocentur nomine. *Manneise sie gletch wie eisen soderen Hund / sicut Abisai vocat Semci, 2. Sam. 16. vers. 9.*
vel